

канския полуостровъ. Геологическиятъ дѣлъ е подраздѣленъ на следнитѣ десетъ глави: 1. Кристалинни и полукристалинни шисти. 2. Особенъ теренъ отъ шисти и варовици, отъ който една частъ е несъмнено полеозойска. 3. Мезозайски терени. 4. Велика кредна формация: а) кредна система въ източна Турция или Балкана, б) кредна система въ западна и централна Турция. 5. Терциеръ и алувиаленъ теренъ. 6. Масивни кристалинни скали (гранитъ, протогинъ, сиенитъ, гранитъ-порфиръ, сиенитъ-порфиръ, кварцъ-порфиръ, серпентинъ и евфотитъ, диоритъ, трахитъ, пироксенъ-порфиръ). 7. Рудни жили и складове. 8. Минерални води. 9. Сравнение на теренитѣ въ Турция съ ония на околнитѣ земи. 10. Образуване релефа на Турция. Този геоложки прегледъ е отпечатанъ и отдѣлно и преведенъ до сега освенъ на нѣмски още и на срѣбъски.¹⁾

А. Буе е изработилъ и първата геоложка карта на Балканския полуостровъ, която въ манускрипть е била приложена въ нѣкои екземпляри на геологическата скица, които той още тогава е изпратилъ до нѣкои учени институти. Тя е издадена по-после отъ Berghaus-a и Johnston-a, но въ по-малъкъ мащабъ.

Когато А. Буе предприе изучването на балканските земи, геологическата наука бѣше още въ началото на развитието си. Ключътъ за разрешението геологията на източните Алпи и на Карптигите не бѣше още намѣренъ и само нѣкои точки бѣха фиксираны въ тия планински вериги; обаче серията на мезозайските наслаги и особено тия отъ шарения пѣсъчникъ до кредата не бѣха още отгадани. А. Буе, както и самъ казва, е билъ безъ истинска бусола за мезозайските и отчасти за терциерните терени, когато е пѫтувалъ по Европейска Турция. Той е трѣбвало да чака достатъчно

¹⁾ А. Буе. — *Esquisse géologique de la Turquie d'Europe*, Paris, 1840, in 8°, p. 190.

А. Буе. — *Geologische Skizze der europäischen Türkei*, p. 140—260, I Band („Die europäische Türkei von ami Bon  “, deutsch herausgegeben von der Bou  -stiftungs-Commission der Kais. Akademie der Wissenschaften in Wien. 2 Bde. Wien, 1889),

А. Буе. — Геолошка скица Европске Турскe, превели Миленко М. Жујовић, Јован Цвијић и Јован Жујовић (Геолошки Анали Балканскаго полуострова, 1891, кн. III).